

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ? קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
מקרא-key:	

נדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
יצא מחותך או מסורס וכו'.												כט.		
אפילו הראש עמהן	רבי אלעזר:					◆	■	◇				כט.		
לא שנו אלא שאין הראש עמהן, אבל הראש עמהן הרי הוא כילוד.	רבי יוחנן:					◆	■	◇				כט.		
לימא בדשמואל קמיפליגי									■			כט.		
אין הראש פוטר בנפלים.	דאמר שמואל:								■	■	◇	כט.		
בשלם - דכולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - במחותך.												כט.		
בשלם הוא דקחשיב, במחותך - לא קחשיב.	דמר סבר: [רבי אלעזר]					◆	■	■	◇			כט.		
במחותך נמי חשיב.	ומר סבר: [רבי יוחנן]					◆	■	■	◇			כט.		
איכא דמתני לה להא שמעתא באפי נפשה									■		◇	כט.		
אין הראש כרוב אברים	רבי אלעזר:					◆	■	■	◇			כט.		
הראש כרוב אברים	רבי יוחנן:					◆	■	■	◇			כט.		
וקמיפליגי בדשמואל.									■	■	◇	כט.		
יצא מחותך או מסורס, משיצא רובו - הרי הוא כילוד.	תנן:								■	?	◇	כט.		
מדקאמר מסורס מכלל דמחותך - כתקנו, וקאמר משיצא רובו - הרי זה כילוד. קשיא לרבי יוחנן											?	כט.		
אימא יצא מחותך ומסורס.	אמר לך רבי יוחנן:								!		◇	כט.		
והא או קתני									?			כט.		
הכי קאמר: יצא מחותך או שלם, וזה מסורס - משיצא רובו הרי זה כילוד.									!		◇	כט.		
כתנאי	רב פפא:										■	◇	כט.	
יצא מחותך או מסורס - משיצא רובו הרי הוא כילוד	[ת"ק]										■	■	◇	כט.
משיצא כתקנו.	רבי יוסי:										■	■	◇	כט.
מאי קאמר?									^		■		כט.	
הכי קאמר: יצא מחותך ומסורס - משיצא רובו הרי הוא כילוד, הא כתקנו - הראש פוטר	רב פפא: [ת"ק]					◆	■	!			■	◇	כט.	
משיצא רובו כתקנו.	רבי יוסי:					◆	■	!			■	◇	כט.	
מכלל דבמסורס - רובו נמי לא פוטר, הא קי"ל דרובו ככולן	מתקיף לה רב זביד:										?	◇	כט.	
הכי קאמר: יצא מחותך ומסורס - משיצא רובו הרי זה כילוד, הא כתקנו - הראש פוטר.	אלא אמר רב זביד: [ת"ק]					◆	■	!				◇	כט.	
משיצא כתקנו לחיים.	רבי יוסי:					◆	■	!				◇	כט.	
יצא מחותך (או) מסורס - משיצא רובו הרי זה כילוד, הא כתקנו - הראש פוטר	תניא נמי הכי: [ת"ק]										■		כט.	
משיצא כתקנו לחיים. ואיזהו כתקנו לחיים - משיצא רוב ראשו.	רבי יוסי:										■		כט.	
ואיזהו רוב ראשו?									^			◇	כט.	
משיצאו צדעיו	רבי יוסי:								!			◇	כט.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

נדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
משיצא פדהו	אבא חנן משום ר' יהושע:	!										כט.
משיראו קרני ראשו.	יש אומרים:	!										כט.
המפלת ואין ידוע מהו - תשב לזכר ולנקבה												כט.
אין ידוע אם וולד היה אם לאו - תשב לזכר ולנקבה ולנדה.												כט.
עברה נהר והפילה - מביאה קרבן ונאכל, הלך אחר רוב נשים, ורוב נשים וולד מעליא ילדן.	רבי יהושע בן לוי:											כט.
אין ידוע אם וולד היה - תשב לזכר ולנקבה ולנדה.	תנן:											כט.
אמאי תשב לנדה? לימא: הלך אחר רוב נשים, ורוב נשים וולד מעליא ילדן												כט.
מתני' - בשלא הוזקה עובר, וכי קאמר ריב"ל - כשהוזקה עובר.												כט.
בהמה שיצאה מלאה ובאה ריקנית - הבא אחריה בכור מספק.	ת"ש:											כט.
ואמאי? הלך אחר רוב בהמות, ורוב בהמות וולד מעליא ילדן, והאי - פשוט הוא												כט.
משום דאיכא למימר, רוב בהמות יולדות דבר הפוטר מבכורה, ומעוטן יולדות דבר שאינו פוטר מבכורה, וכל היולדות - מטנפות, וזו הואיל ולא טנפה - אתרע לה רובא.	רבינא:											כט.
אי כל היולדות מטנפות, הא - מדלא מטנפה - בכור מעליא הוא												כט.
אלא אימא: רוב יולדות מטנפות, וזו הואיל ולא טנפה - אתרע לה רובא.												כט.
מתיב רבי יוסי ברבי חנינא טועה, ולא ידענא מאי תיובתא.	כי אתא רבין אמר:											כט.
מאי היא?												כט.
אשה שיצתה מלאה ובאה ריקנית, והביאה לפנינו שלשה שבועין טהורין, ועשרה שבועות אחד טמא ואחד טהור - משמשת לאור שלשים וחמש, ומטבילין אותה תשעים וחמש טבילות - דברי ב"ש	דתניא: [בית שמאי]	!	♣	♣								כט:
שלשים וחמש	בית הלל:	!	♣	♣								כט:
זיה לטבילה שתהא באחרונה.	רבי יוסי ברבי יהודה:	!	♣	♣								כט:
בשלמא שבוע ראשון לא משמשת - אימר יולדת זכר היא, שבוע שני - אימר יולדת נקבה היא, שבוע שלישי - אימר יולדת נקבה בזוב היא, אלא שבוע רביעי - אע"ג דקא חזיא דם - תשמש, דהא דם טהור הוא לאו משום דלא אזלינן בתר רובא?												כט:
אלא מאי לא ידענא מאי תיובתא?												כט:
אימר: הרחיקה לידתה.												כט:
הך שבוע חמישי דטהור הוא תשמש												כט:
הך שבוע רביעי כל יומא ויומא מספקין בסוף לידה ובתחלת נדה												כט:
ועשרין ותמיא גופיה, אימר תחלת נדה היא, ובעיא למיתב שבעה לנדתה. בעשרים וחד תשמש												כט:
אסור לעשות כן, שמא תבא לידי ספק.	רבי שמעון היא, דאמר:											כט:
לאורתא תשמש												כט:
כשראתה בערב.												כט:
ומטבילין אותה תשעים וחמש טבילות	[בית שמאי]											כט:
שבוע קמא מטבילין אותה בלילות - אימר יולדת זכר היא												כט:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

נדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שבוע שני מטבילין אותה בלילתא - אימר יולדת נקבה היא												◇	כט:
ביממא - אימר יולדת זכר בזוב היא.												◇	כט:
שבוע שלישי מטבילין לה ביממא - אימר יולדת נקבה בזוב היא												◇	כט:
בלילתא - ב"ש לטעמייהו												◇	כט:
טבולת יום ארוך בעי טבילה.	דאמרי: [בית שמאי]											◇	כט: